TESTIFYING TO THE GREAT MYSTERIES OF OUR FAITH

SAINT ZACHARIAS was the father of St. John the Baptist. He was married to ELIZABETH, a relative of the Holy Virgin. Zacharias was a priest assigned to the staff of the temple at Jerusalem. He is described in the Sacred Scriptures as *"righteous before God, walking in all the commandments and ordinances of the Lord blameless."*

Zacharias foretold the important role of the Forerunner as a great prophet and servant of the Son of God. *"You child,"* he said, *"shall be called the prophet of the Most High; for you will go before the Lord to prepare His ways, to give knowledge of salvation to His people in the forgiveness of their sins, through the tender mercies of our God . . ."*

When cruel King Herod sent soldiers to slay the young children of Bethlehem, Elizabeth fled with John into the hill country. She looked for somewhere to hide, but there was no place for concealment. She prayed: *"Mount of God, receive a mother with her child."* And suddenly the mountain divided and received her. It is said that an angel of God was with them, helping to preserve them.

The great faithfulness of Zacharias was sealed, tradition says, by his martyr death. Enraged by his inspired preaching, the enemies of the Lord slew him *"between the altar and the sanctuary,"* as the Scriptures says.

And so it is that behind a great man there stands a great father and mother. Zacharias upheld the grand tradition of the Priesthood - fidelity to God and fearless preaching of His Word. Elizabeth bravely stood up to evil forces, saving John the Forerunner from certain death. No wonder both found a place in the Church's calendar of saints.

Бр.48 WEEKLY PARISH BULLETIN No.48

24. Септембар 2017.

СРПСКА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА

СВ.СИМЕОН МИРОТОЧИВИ

175 NW 154th St, Miami FL 33169

305.944.6890

stsimeonmiami.com

Протојерej-Ставрофор Милан М. Крстић

cell: 305.333.4484

protamilan@yahoo.com; protamilan@gmail.com

НЕДЕЉНИ ПАРОХИЈСКИ ГЛАСНИК

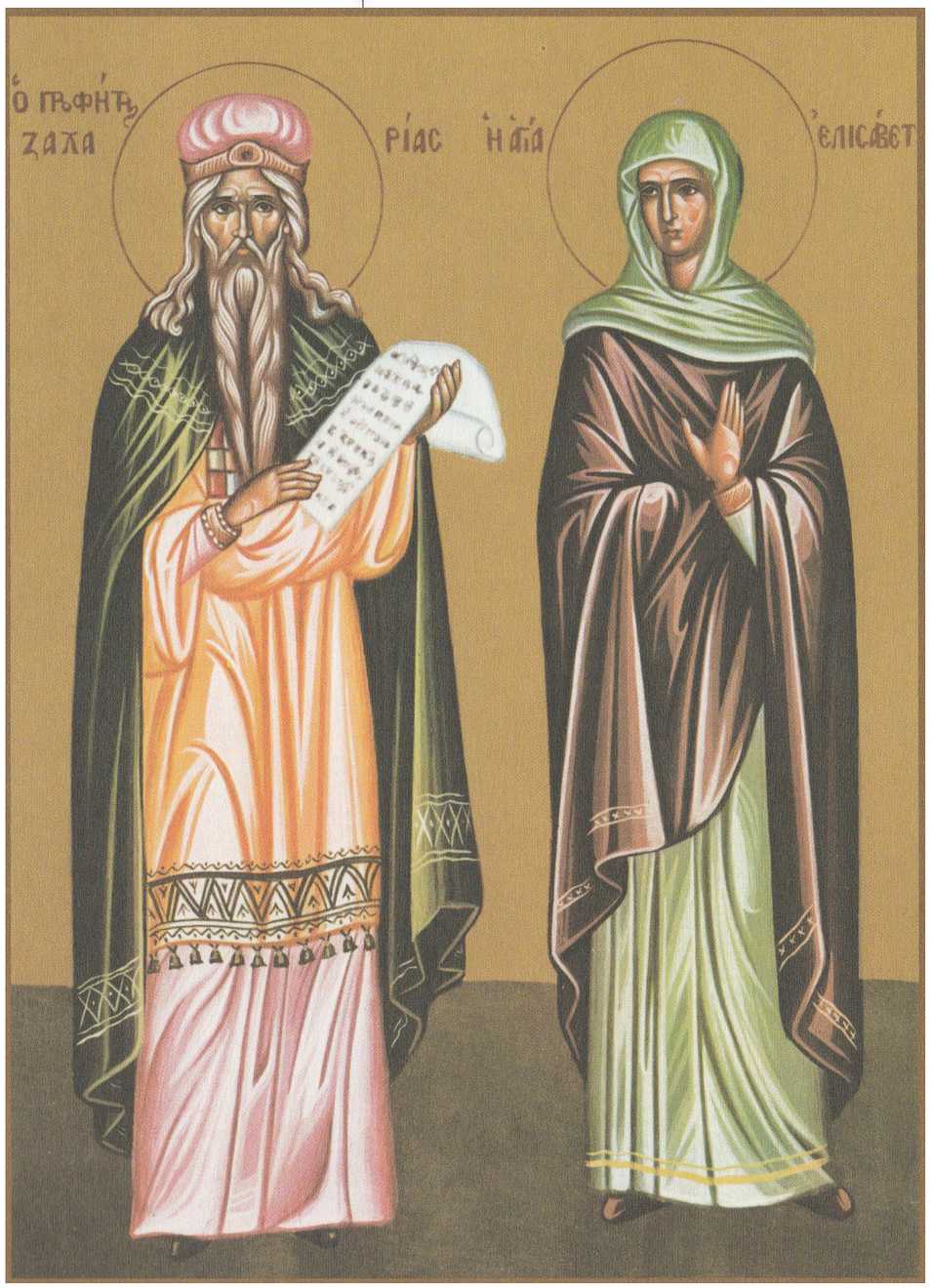

ШЕСНАЕСТА НЕДЕЉА ПО ДУХОВИМА - ПРЕД ВОЗДВИЖЕЊЕМ

ДАНАШЊА ЧИТАЊА

ЕВАНЂЕЉЕ: Јн. 3, 13-17 и Мт.25, 14-30;
АПОСТОЛ: Гал.6,11-18 и 2.Кор. 6, 1-10;

ДАНАС ПРОСЛАВЉАМО ПРАЗНИК:
ПРЕПОДОБНА ТЕОДОРА

Из Александрије, жена младога мужа. Наговорена неком врачаром она учини прељубу с другим неким човеком. И одмах је поче савест љуто гристи. Ошиша се и обуче у мушко одело, па ступи у мушки манастир Октодекат под мушким именом – Теодор. Њен труд, пост, бдење, понизност и плачно покајање задивили су сву братију. Оклеветана од неке блудне девице, као да је с њом затруднела, Теодора се није хтела правдати сматрајући ту клевету као казну Божју за свој ранији грех. Изгнана из манастира она 7 година проведе пребијајући се по шуми и пустињи, и још уз то негујући дете оне блуднице. Победила сва вражја искушења: није се хтела поклонити сатани, није хтела примити јело из руку једног војника, није хтела слушати савете свога мужа да се врати к њему – јер све је то био само призрак ђаволски, и чим се Теодора прекрстила крстом, све је ишчезавало као дим. После 7 година прими је игуман у манастир, где проживе још 2 године, па се упокоји у Господу. Тек тада познаше монаси, да је то била жена; а игуману се јави ангел и објасни му све. Њен муж тада дође на сахрану, и оста до смрти у келији своје бивше жене. Св. Теодора имаше превелику благодат Божју: зверове укрочаваше, болести исцељаваше, воду у сухом бунару изведе. Тако Бог прослави истинску покајницу, која са јуначким трпљењем 9 година кајаше само један свој грех. Упокојила се 490. год.

РАСУЂИВАЊЕ

Не треба никоме спречавати пут савршене преданости и службе Богу. Многе свете жене, које су хтеле побећи од брака и посветити се Богу, биле су прогоњене и у томе спречаване од својих мужева. Обично су на крају те жене побеђивале остајући непоколебљиве у својој намери, па су често својим примером будиле савест и код мужева својих, те и њих управљали на пут спасења. Св. Теодора морала се најобазривије скривати од свога мужа, због чега се преобукла у мушко одело и склонила у мушки манастир. Но било је и благоразумних мужева, који су својим женама одобравали намеру, да се удаље од света и посвете потпуно Богу. Цар Фредерик беше се верио са девицом Агнесом Чешком. Но ова никако се не саглашаваше да ступа у брак, због чега прекрши веридбу и одбеже у манастир. Тада благоразумни цар рече: „да ме је она оставила ради другог неког смртног човека, ја бих се светио; али ја се не смем наћи увређен од тога што је она место мене изабрала Цара небескога“.

У Среду ћемо прославити празник
ВОЗДВИЖЕНИЈЕ ЧАСНОГА КРСТА - КРСТОВДАН
Света Литургија ће почети у 10 сати ујутро

ДРАГА ДЕЦО, СРЕЋАН ВАМ И БЛАГОСЛОВЕН ПОЧЕТАК ШКОЛСКЕ ГОДИНЕ!

Драги парохијани,
постаните Чланови Црквено-школске Општине, како би сте стекли право да учествујете у њеном раду и одлучивању о Скупштинама чланства, али и стекли привилегије које се уз чланство добијају.
Годишња чланарина је $120.00 или $10.00 месечно
За формулар се обратите оцу Милану или госпођи Милени Симовић, рачуновођи

БЕСЕДА
о Христу као хлебу живота

Ја сам хлеб живота. (Јов. 6, 35)

Ко може оживљавати, браћо, осим Онога који је и створио? Ко може у истини бити хлеб живота осим Створитеља нашег? Он је створио, Он држи, Он храни, Он оживљава. Ако пшеница храни тело, Христос храни душу. Ако се хлебом земаљским наше тело одржава, Христом се наша душа храни и живи. Ако ли се душа наша храни неком другом храном а не Христом, она трули и умире а не живи. Старајте се не за јело које пролази, него за јело које остаје за вјечни живот (Јов. 6, 27). Тако рече Господ претходно. Прво испитује глад људи, па онда нуди хлеб; управо прво нуди глад, а по том хлеб. Јер људи су сметени у погледу глади. Они су гладни нечега, а не знају чега. Наситивши се храном земаљском, и преситивши се, они ипак осећају неку неутољиву глад. И мада виде, да им сва земља и сав хлеб на земљи не може утолити ту тајанствену глад, они хрле за јелом земаљским, они се отимају за земљу, и само за земљу. Међутим права глад људи јесте глад за небом, за животом вечним, за Богом. Ту глад Господ Исус најпре истиче, а по том поставља трпезу за њено утољење. Та трпеза – то је Он сам. Ја сам хлеб живота, који мени долази неће огладњети. Наситиће се, зарадоваће се, оживеће, познаће Бога и познаће себе. О браћо моја – васкрснуће из мртвих! Јер непрестана храна јелом које пролази, без хране бесмртне, духовне, постепено умртвљује душу, и чини је најзад потпуно мртвом. Од чега? Од глади. Тело је од земље, и оно се задовољава храном земљаном. А душа је из даха самога Источника живота, те тражи храну и пиће са тога свог јединог Источника.

О Господе Исусе, хлебе живота вечнога, живота истинског и непролазног, најслађи хлебе, нахрани нас Собом. Теби слава и хвала вавек. Амин.

У Суботу, 30.Септембра са почетком у 7 сати, наша фолклорна група БАЛКАН организује

ЗАБАВУ

са одличном музиком и храном
Улаз је $35.00 (за децу испод 12 - Бесплатно)

Данашњи ручак дарују и припремају с љубављу наше вредне сестре.